

Nurtin Viesti

N:o 3-4 1974

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

JOUKKORISTISIDE

”Kohtavaaran iloista aikaa”

sai nimekseen tekstiilitaiteilija Kirsti Rantasen suunnittelema uuden opiston juhlasalin alttariseinän paju-kuorikudonnainen. Kästävään lattiaan ulottuva tiimalaskuvio on muistuttamassa ajan kulumisesta ja sen eriväriset kudelangat Saarnaajan kirjan kolmannen luvun ajatuksista.

”Kaikkella on määräaikaansa, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.

Aika on purkaa ja aika rakentaa.

Aika on itkeä ja aika nauraa. Aika on vaihtaa ja aika hypellä...”

Kuluneena vuonna 1974 on Nurmeksen evankelisen opiston kannalta saatu monessa suhteessa viettä ”Kohtavaaran iloista aikaa”: uudet opistorakennukset ovat saaneet tulikasteensa, kun ensimmäinen perusopijakso sekä ensimmäiset kesäkurssit on vietetty läpi niiden suojissa. Evakkovuosien jälkeen koettiin paluu Kohtavaaran kauniin luonnon keskelle tarkoituksen mukaisiin ja viihtyisiin tiloihin todella uuden iloisen ajan aikana.

Kannatusyhdistys

Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistys ry. kokoontui v. 1974 vuosikokoukseen helmi- ja syyskokoukseen marraskuussa. Kannatusyhdistyksen jäsenmäärä on 260 (v. 1973: 250). Johtokunnan antama jäsenhankintakehoitus on siten edelleen paikallaan!

Johtokunta

Johtokuntaan ovat kuluneena vuonna kuuluneet: rovasti Toivo Salomaa, puheenjohtaja, opettaja Väinö Vakkilainen, varapuheenjohtaja ja jäseninä terveydenhoitaja Irma Eskelinen, kunnallisuusneuvos Eero Huittinen, ylikonstaapeli Toivo Komulainen, kotitalousopettaja Lyyli Kortelainen, sair.vak.tstön johtaja Liisa-Helena Kuittinen, piirisihteeri Pekka Lehtikoinen, rovasti Leevi Merikallio, maanviljelijä Arvi Mustonen, maanviljelijä Jorma Piironen, kauppaneuvos Juho Törhönen sekä sihteerinä opiston rehtori Kyllikki Tiensuu.

Johtokunta kokoontui yhdeksän kertaa. Nurmeksen Kauppa-Osakeyhtiön kokouksessa kokoonnuttiin kaksi kertaa ja Lyylinpäivän kokous pidettiin Kortelaisella.

Yhteyksiä Pielsjärven kristilliseen kansanopistoon hoidettiin johtokuntien tasolla yhteisellä kokouksella kesäkuussa.

Rakennustoimikunta

Vielä uusien rakennusten valmistuttuakin on rakennustoimikunta joutunut kokoon-tumaan opistorakennuksen kellarikerroksen vesivaurioita selvittämään, rakennusten jälkikastusta sekä ympäristön vihertyön vastaanotto-tarkastusta suorittamaan. Toimikuntaan ovat kuuluneet: puheenjohtajana rov. Toivo Salomaa, sihteerinä reht. Kyllikki Tiensuu ja asiantuntijoina ins. Matti Reiss, ins. Juhani Väisänen, rak.mest. Onni Meriläinen sekä maanvilj. Pentti Ikonen.

Uusi opisto

Toimintavuoden alusta käytössä olleet uudet opiskelu- ja asuntolatilat ovat saaneet kalusteiden osalta pientä ja opetusvälineistön osalta huomattavaakin täydennystä. Jälkimmäiseen kuuluu Sähkötaso Oy:n AA-tyyppisen 20-paikaisen kielistudion hankkiminen keväällä.

Uuden opiston ulkoista kuvaa kaunisti tuntuvasti ympäristön vihersuunnitelman toteuttaminen loppukesällä. Suunnitelman oli laatinut puutarha-arkkitehti Maj-Lis Rosenbröjjer ja sen toteutti Keskusosuusliike Hankkija.

Ensimmäisen käyttövuoden kokemukset uusista tiloista ovat olleet myönteisiä. Erityisesti kesän ”monikerroksinen” kurssi- ja leiritointi osoitti, että tilat tarjoavat riittävästi joustavuutta sellaisenkin toiminnan järjestelyjen toteuttamiseen.

Nurmeksen evankelisen opiston voinee tällä hetkellä perustellusti lukea yhdeksi maamme suunnittelultaan tarkoituksenmukaisimmista, tiloiltaan viihtyisimmistä ja kodikkaimmista kansanopistoista. Mutta kuten edellisessä toimintakertomuksessa korostetaan: monipuolisuudet ulkonaiset toimintamahdollisuudet on myös käytettävä hyväksi mahdollisimman tehokkaasti. Vuosi 1974 oli tässä mielessä vielä hapuilua.

Perusopijakso

Tammikuussa alkoi rinnan jo syksystä 1973 talossa opiskelelle perusopijakson kans-

sa käytännön linja 17-viikkoinen kurssinä. Opiskelijavahvuus oli kevätlukukaudella 45.

Syksyllä 1974 aloitti opintonsa 39 opiskelijaa; heistä opintolinjalla 22 ja käytännön linjalla 17. Jonkin verran vähenemistä perusopijakson opiskelijämäärässä on siten havaittavissa.

Lyhyet kurssit

Ensi kerran käytettiin kuluneena vuonna, erityisesti kesällä, hyväksi kansanopistolain suomaa mahdollisuutta lyhyiden kurssien järjestämiseen. Helmikuussa yhdessä hiippakunnan diakoniatoimikunnan kanssa pidetty CP-vammaisten nuorten kurssi oli ainut talvikurssi.

Kesällä toteutettiin kodin tekstiili-, ”kultaisen iän”, vieraiden kielten ja pohjoiskarjalaisen kulttuurin kesäluento-, kuvaamataidon- sekä loma- ja virkistyskurssi. Opiston kansanopistolain puitteissa järjestämiä lyhytkursseja osallistui kaikkiaan 140 henkilöä. Opiskelijavaihtokojen perusteella laskettu vuosioiskelijämäärä työvuonna 1973-1974 nousi niiden ansiosta 50:ksi.

Rippikouluierit

Kesäohjelmassa olivat myös rinnan opiston kurssien kanssa rippikouluierit. Evankelinen Ylioppilasliitto järjesti yhdessä opiston kanssa yhden ja Nurmeksen seurakunta neljä rippikouluieria, joilla leiriläisiä oli yhteensä 158.

Talous

Rakennuslainojen määrä on toimintavuoden lopussa 1.349.900,— mk. (Valtion myöntämien korkotukilainojen osuus on 326.400,— mk.) Korko- ja kuoletusmenoina jouduttiin v. 1974 maksamaan 303.474.31 mk.

Opistotoimintaan saatiin v. 1974 valtionapua yhteensä 415.500,— mk. Opistolle myönnettiin kansanopistolain 4. § 2. momentissa mainittua lisäavustusta 10 %.

Valtionavun jälkeen huomattavimmat tulonlähteet ovat olleet:

seurakunnan avustus	3.000,—
kaupungin avustus	2.000,—
korkotukirenk. tuotto	9.944,50
lahjoitukset, juhlat ja kolehdit	3.272,37
myyntitulot	8.495,68
jäsenmaksut	845,—

”Kohtavaaran iloista aikaa”

Uusi opisto on ollut ja on suuren ilon aiheena. Siihen on kuitenkin samalla sisällynyt myös huolten ituja: rakennuslainojen korko- ja kuoletusmenot aiheuttavat tällä hetkellä taloudenhoidossa jatkuvaa päänvaivaa; toisaalta tuovat kouluhallituksen kuluneena vuonna antamat tiukennetut määräykset opiston opetustyön ja opiskelijämäärän suhteuttamisesta toisiinsa (”teholuku”) omat ongelman-sa toiminnan suunnitteluun. Perusopijakson opiskelijämäärän nostaminen — tai ainakin sen pysyttäminen 40:n tienoilla — sekä vuosioiskelijämäärän nostaminen valtionavunalaisten lyhytkurssien järjestämisellä ovat niitä keinoja, joilla tuo ”maaginen” — valtionalouden varainhoidon kannalta jossakin määrin ymmärrettäväkin — teholuku (Nurmeksen opiston kohdalla 2,3 opetustuntia opiskelijaviikkoa kohden) saavutetaan ja joilla toisaalta taataan opiston nykyisen opettaja- ja toimihenkilömäärän säilyminen.

Opetuksen ja toiminnan suunnitteluun lienee nyt kiinn-

nitettävä entistä suurempaa huomiota: peruskoulu on toteuttamassa ja toisaalta vaikuttaa keskiasteen koulutuspaikkojen lisääntyminen kansanopistoon hakeutumiseen. Kansanopistojen yleisen linja sekä jonkin erityislinjan tai -opetuksen kehittäminen olisi yksi keino palvelua; onko tuo erityisopetus Nurmeksessä matkailua vai taidetta vai kenties jotain muuta, jää pohdittavaksi edessä olevana toimintakautena. Vuosi 1975 vaatine juuri opetuksen suunnittelun voimakasta tehostamista.

Rakennustyökään ei liene päätöksessään: tarvitaan nopeasti kouluhallituksen hyväksymän opettajien ja toimihenkilöiden asuinrakennuksen huonetilaohjelman toteuttamista.

Ongelmatonta ei iloinenkaan aika näin ollen ole. Tietäessämme, että yllämainitut vaikeudet toisaalta koskevat maamme koko kansanopistolaitosta, on Nurmeksen evankelisen opiston väellä aihetta iloon ja kiittollisuuteen erityisesti siitä syystä, että se saa kohdata uudet haasteet uusiutuneen toimintaedellytyksin.

”Oi Herrä, autt., oi Herrä, auna menestys!”

Ps. 118:25

(Otteita Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistyksen ry:n toimintakertomuksesta vuodelta 1974).

II-solun pojat ryhmäkuva. V asemalta Vilho Koistinen, Jorma Koivuori, Esko Turunen, Raimo Hiltunen, Kyösti Hagert, Antti Matikainen, Harri Hirvonen, Mauri Tanskanen, Pentti Mättönen (siirtyi sairaanhoitoalalle) ja Heikki Väisänen.

Vilho — virkeä poika hän on, katson häntä tuokion, katson muita. Huomaan — muilla lähempänä pintaa näen luita. Itsekkin hän on sen hoksanut — siinä syy — että kämmenellä mahaansa on lopsinut. Rautavaaralta läksi ja tuli tänne, koulun täydennys mielessä — ehkä muutakin. Luonne on vilkas, jutut luistaa. Monet jutut saa viriämään, varsinkin jos tulee vielä kirmään. No, en tiedä varmasti, huolliko Vilho läksyistä, jotka jokapäiväiset on, mut' koulussa näen harva se päivä.

Juuka on Jorman kotipitäjä. Hän ei ole suuren suuri, miehen mittainen kumminkin. Kehä on voimissaan, vaikka muuten onkin hoikka. Puhetta tulee jaksottain, välistä hymyä ja hymähdyksiä. Jutut pyöri jossain tavallisissa, ehkä joskus mietteisissä saa totuuskin sijaa. Tarpeen tullen Jorman saa ladullekin, ja vauhtia riittää.

Esko Turunen on hiljainen ja ujo. Hän pelkää hieman tyttöjä. Iltaisin hän sulkeutuu huoneeseensa ja soittaa kitaransa, mutta soitotaidossa on vielä toivoamisen varaa. Kuitenkin hän on aivan tavallinen pieni poika.

Raimo opiskelee käytännön linjalla. Hän on 17-vuotias ja hänen harrastuksiaan ovat kesäisin uinti, talvisin ulkoilu. Rami on varsin puhelias, joten hänen laaja sanavarastonsa pääsee varmasti oikeuksiinsa. Muuten Rami on tavallinen viheltäjä muiden viheltäjien joukossa.

V-solun miehet. Reijo Torvinen (eronnut), Yrjö Rantonen ja Paavo Kukkonen.

Opiskelijahuumoria

Onni on myöskin se että voi ilmoittaa juuri syöneensä kun naapurin emäntä pyytää kahville.

Onni on nähdä onni onnettomuudessa.

Turpa kiinni rakkaani. Sitä paitsi... rakastan sinua pölvästi.

Kärkkäisen Kaarina on kotoisin Lieksasta, hän täyttää joulukuussa -74 kokonaista 17 vuotta, mielestäni aktiivinen tyttö tunneilla, ei lintsaile ja on muutenkin sopeutuvainen luonne. Tämä oli näkökantoni Kaarinasta, kirjoittajana Toimi Marjatta Timonen.

Kerron hieman meidän pikkuliljasta. Tämä pikkulilja asuu Sivakan peräpohjukassa. Hänellä on matkaa kotiin niinkin pitkälti kuin 50 kilsa. Liljan harrastuksiin kuuluvat kova läksyjen lukeminen ja suksien ja sauvojen heittäminen. Hänellä hiusten väri on vaalean ruskehtava. Pituutta hänellä on siinä 160 paikkoihin. Hän on mieleltään iloinen ja seuraavastava. Hän opiskelee käytännön linjalla.

Raija Kulttinen on nurmekseläinen opiskelija. Hän on 16-vuotias ja opiskelee käytännön linjalla. Pieni, mutta sisukas ja iloinen lilkka. Jo aamusta alkaen tapamme hänet iloisena ja hymyilevänä.

Una on hänen lempinimensä. Hän on eräs opiston näteimpiä tyttöjä. Hän on lahjakas kitaransoitaja ja asuu muina aikoina Tiukulussa. Hän on romaani, joita opistossamme on viime aikoina ollut useitakin.

Kerronpa hiukan kolmossolun elämästä. Solu on yksi osa asuntolasta, joka sisältää neljä eri huonetta ja oleskelutilan. Elämä solussa, jossa asuu paljon ihmisiä, on hyvin vaihtelevaa, mutta hauskaa. Monet ilot ja surut siellä jaetaan toistensa kanssa. Illat kuluvat läksyjen ja ulkoilun merkeissä. Illalla keitetään solussa kahvia ja teetä. Istutaan pöydän ympärillä, jutellaan päivän tapahtumista, joskus pelataan korttia ja toiset neulo. Eihän siellä ylempiä tapahdu.

Kaija on kotoisin Savikylästä. Luonteeltaan Kaija on iloinen. Hän on hyvin osallistuva meidän muiden soluelämään. Hän ehdottaa heti jotain puuhaa meille mullekin jos ilta alkaa käydä liian pitkäksi. Tunneilla hän myös osallistuu, ei lintsaile niinkuin monet täällä tekevät. Kaija opiskelee käytännön linjalla.

Pirkko Romppainen on kotoisin Juuasta. Pirkko on 7-lapsisen perheen toistaiseksi nuorin. Hän opiskelee käytännön linjalla. Hän on ahkera silvoamaan ja lukemaan läksyjä. Pirkko on hiljainen ja kiva keskustelukumppani. Hän asuu opistolla kolmannessa

Kolmossolu kokoontuneena oleskelutilaansa. Vasemmalta Kaija Turunen, Pirkko Romppanen, Elli Sormunen, Kaisa Lehtikainen, Jatta Timonen, Kaarina Kärkkäinen, Lilja Sisso, Raija Kulttinen ja Unelma Bollström.

huoneessa Kaisa Lehtikaisen kanssa. Pirkko harrastaa ulkoilua ja lukemista.

Elli on kotoisin Lieksasta. Hän opiskelee käytännön linjalla. Hän on kiva lilkka. Ahkerasti hän on käynyt koulua. Saanut hyviä numeroita. Elli asuu kolmossolussa. Hiusten väri on punertava. Pituudeltaan hän on keskimittainen. Hän osallistuu ahkerasti solun elämään.

Kaisa Lehtikainen on kotoisin Juuasta, tarkemmin sanottuna Larinsaaresta. Hän on syntynyt 22.6.58. Kaisa opiskelee käytännön

linjalla, joihin kuuluu kukaan ja askartelua sekä tietenkin yleissivistäviä aineita. Kaisa on luonteeltaan rauhallinen, mutta erittäin viitsikäs. Huonekaverina on Pirkko Romppainen, joka tulee hyvin toimeen hänen kanssaan. Kaisan harrastuskenä on urheilu sekä kesällä retkeily.

Marjatta "Jatta" Timonen on vaalea 17-vuotias pirtteä lilkka. Hän on Karhunpäästä ja on käytännön linjalla. Hän on toimeikas ja ymmärtäväinen. Opiskelijatovereina me kaikki pidämme hänestä ja hänen reippaasta olemuksestaan.

I-solun tytöt potretissa. Vasemmalta Ulla-Maija Turunen, Raija Pieviläinen, Pirkko Vuotilainen, Tuula Markkula, Pirjo Holopainen, Mirjami Ryyänen, Asta Kuosmanen ja Maija-Laila Kiipeiläinen.

Onnittelemme

Viimevuotisista opiskelijoistamme ovat keskikoulun suorittaneet Jaana Miettinen 31.7.1974 ja Aira Pieviläinen 31.7.1974. Onnittelemme sydämellisesti saavutusten johdosta.

Mainittakoon, että Aarno Rantonen suoritti keskikoulunsa ja 15.2.1974 — eli noin vuosi sitten — ja nyt hän suorittaa lukiota Nurmeksessa. Hyvää menestystä. Kuokkasenrannan koululla suoritettiin Päivi Pironen keskikoulututkintonsa 1972. Nyt Päivi osallistuu ylioppilaskirjoituksiin. Viime vuonna Päivi oli stipendiaattina USA:ssa. Menestystä kirjoituksiin, Päivi.

Tällä hetkellä vuonna 1973 syksyllä aloittaneilla keskikoululaisilla on meneillään viimeiset tentit. Toivomme näille ahertajille lukuintoa ja menestystä teiteissä. Pian olette tekin onneltavien joukossa.

IV-solun asukkaat. Vasemmalta Raili Alatalo, Tiina Kasurinen (khlautui), Anneli Nevalainen, Leena Kasurinen (eronnut), Margith Löönen, Pirjo Saarelainen ja Terttu Pyykönen.

Vihdoinkin

Motto: "Mikään ei lisää ihmisten vapaa-aikaa niin kuin se, että kukin asia suoritetaan oikealla hetkellä". O. A. Battista

Vuosi 1975 on vierähtänyt jo pitkälle, mutta silti arvoisat lukijamme vasta nyt saatte käsiinne viime vuoden viimeiset numerot. Päätoimittajana esitän anteeksipyyntöni näistä myöhästymisistä,

Toivon, että tämä lehtemme, kun se edelleen ilmestyy, voisi tuoda teille terveiset entisestä opinahjostanne. Tuoreinakin.

Hyvää vuoden jatkoa.

PAAVO KUKKONEN

Yhteys

(Ef. 4:1—6
17. kolm. jalk. sunnuntai)

Oletko koskaan pysähtynyt miettimään, miksi jollain avioparilla menee hyvin keskenään. Ensimmäinen mieleen tuleva vastaus taitaisi olla tämä: He ovat luonteeltaan niin sopivia toisilleen. Olivatpa nuo aviopuolisot toistensa kaltaisia ajattelunsa, joka tapauksessa ajatteleminen. He sopivat toisilleen. He ovat kuin luodut yhteen. Kuin vakka ja kansi.

Entä kun isällä ja äidillä menee hyvin lastensa kanssa. Ajattelemmeko jälleen: Heillähän on niin lahjakkaita lapsia. Jo synnyinlahjana he ovat saaneet sellaisen luonteen, että kummakos niiden kanssa on pärjätässä.

On monia työpaikkoja, joissa menee hyvin. Työtoverit tulevat toimeen toistensa kanssa. Vapaa-aikanakin kokoonnutaan yhteen ihan vapaaehtoisesti. Jos jälleen kysyisimme miksi, niin taitaisimme kuulla monen vastaavan, että on sattunut kivoja työkavereita koko porukka, — sen lisäksi, että on kunnollinen paikka. Näihin kysymyksiin on tämän aamun Raamatun teksti johdattanut minut. Ehkäpä ne ihmiset, joiden kanssa tänäänkin työsi teet, on sinulle haaste ja kysymys.

Kirje, jonka Paavali osoitti Efeoson seurakunnalle, on kirjoitettu vankeudessa. Ef. 4:1—6. Tämä Raamatun kohta sanoo mielestäni kaksi keskeistä asiaa yhteydestä. Ensimmäinen tämä: Jumalaan uskoviin ihmisten yhteys on lahja. Se on annettu tosiasia. Sen perusteet me voimme kieltää, mutta emme muuksi muuttua. Jos kerran olemme Jumalan lapsia, me olemme veljiä niille, jotka myös on kastettu saman Jumalan nimeen ja jotka tunnustavat uskonsa yhteen

Herraan. Olemmepa heille kuinka nurjia tahansa, he ovat kuitenkin veljiämme. Tai ovatpa he meille kuinka kylmiä tahansa, Jumalan lapseutta he eivät voi meiltä riistää.

Ja toinen asia on, että luettu Raamatun kohta puhuu yhteydestä myös tehtävänä. Siinä sanotaan suoraan: "Sietäkää toisianne rakkaudessa!". Ja kohta perään: "Yrittäkää kaikin voimin säilyttää se yhteys, jonka Henki on teille antanut".

Yhteys kahden ihmisen välillä tai perheessä taikka seurakunnassa koettu yhteys tuntuu todellakin lahjalta. Mutta kristitylle ne ovat aina myös tehtävä.

Paavali oli perin inhimillinen, kun hän ei toivottellut keskenään riiteleville täydellistä rakkautta, vaan "sietäkää toisianne rakkaudessa!". "Yrittäkää kaikin voimin säilyttää se yhteys, jonka Henki on teille antanut".

Yhteys miehen ja naisen välillä parhaimmillaan on vastustamattoman voimakas onnen ja hyvän olon tunne. Se jos mikään on Jumalan lahja. Mutic sittenkin luulen, että niiden avioparien salaisuus, joilla menee hyvin, on se, että he ovat ottaneet yhteyden tehtävänä. Silloinkin kun tunteet heilahtelevat ja pyrkivät erottamaan, aviopuolisot voiva hyväksyä ohjeekseen "sietää toisiansa rakkaudessa". Tunteittemuuttumista ei voi estää, mutta voit "kaikin voimin yrittää estää sen yhteyden murtumista, jonka pohjana on Jumalan ja ihmisten edessä solmitu aviolupaus. Sieläkin missä aviopuolisot ovat kuin luodut toisilleen, yhteys on otettava tehtävänä, joka tarvitsee hoitoa. Joka kerran kun pappi suorittaa avioliittoon vihkimisen,

joita tietysti voisin monin sanakääntein puolustella, mutta en siihen tämän kummemmin ryhdy.

hän lukee Raamatusta "rakkauden ylistyslaulun", joka alkaa sanoilla: "Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä..." Se on vanhaksipojaksi jääneen Paavalin verratton ylistys rakkaudelle. Mutta monesti tuntuu, että viimeistään vihkipuheessa pitäisi papin lukea sen rinnalle tämän päivän tekstin paljon arkisempi sana: "Sietäkää toisianne rakkaudessa!". "Yrittäkää kaikin voimin säilyttää se yhteys, jonka Henki on teille antanut". Se vetoaisi rakkauteen ja yhteyteen tehtävänä.

Harva meistä on saanut itse valita työtoverinsä työpaikalle. He ovat ihmisiä, joihin meitä yhdistää työ. Ei välttämättä muu. Yhteyden tunnetta emme voi loihtia. Mutta käsi, jalkoja ja suuta voimme käyttää, niin että sielläkin toteutuisi edes Paavalin varovainen vetoomus "sietäkää toisianne rakkaudessa". Se vetoaa meidän tahtoomme, arksiin sanoihimme, kaikkiin niihin jokapäiväisiin asioihin, jotka tänäänkin eteemme tulevat. Myös seurakunnan jäseninä meille kuuluu tämä sana "sietäkää toisianne rakkaudessa".

Yhteyden perustan olemme saaneet siinä, että meillä on yhteinen Vapahtaja. Tätä lahjaa seuraa velvoitus: "Yrittäkää kaikin voimin säilyttää se yhteys, jonka Henki on teille antanut ja rauha, joka liittyy teidät toisiinne". Tämän aamun raamatun kohta ei ole kovinkaan ylväs ja ihanteellinen. Mutta se on antanut meille yhteiselämäme koskevan tehtävän, jonka jokainen ymmärtää: yhteys seurakunnassa, yhteys aviopuolisoiden kesken, yhteys lasten ja vanhempien kesken, yhteys työpaikalla ovat tehtäviä. Yhteyttä emme voi ostaa emmekä vaatia. Mutta me voimme sitä hoitaa.

ILPO VUORINEN

(Pidetty radion aamuhartautena 10.10.1974)

KYLLIKKI TIENSUU

Lähetys on kaikkien asia

Lähes tuhannen vuoden ajan on Suomen maaperällä julistettu kristinuskon sanomaa. Jossakin historian vaiheessa on siis ajateltu, että Jeesuksen lähetyksäkyn noudattaminen edellyttäisi myös sanoman viemistä pakanallisille suomalaisille heimoille. Kesti yli kahdeksan vuosisataa, ennenkuin suomalaiset puolestaan huomasivat tuon käskyn velvoittavan myös heitä. Perustettiin lähetyssseuroja, joiden huoleksi työn toteuttaminen sitten jäikin. Vasta viime vuosina on Suomen evankelisluterilainen kirkko kokonaisuutena virallisesti muuttunut "lähetykkirkoksi". Tilastollisesti antoi jokainen suomalainen vuosiansiostaan v. 1973 lähetykseen mk 3,15. Tiedämme, ettei jakautuma suinkaan ole tasainen: on niitä, jotka eivät antaneet yhtään penniä ja toisaalta niitä, jotka ylittivät kerkiarvon huomattavasti.

Mutta onko oikein, että vain osa seurakuntalaisistamme on ns. lähetyksystävää?

Eikö pikemminkin jokaisen kristityn tulisi olla huolehtimassa sanoman etenemisestä? Sillä miten mahtaisi olla meidän suomalaisten laita tänään, jos Jeesuksen opetuslapset kaksi vuosituhatta sitten olisivat vain eläneet oman elämänsä onnellisina hyvän Jumalan johdatukseen luottaen — ja kuoleet iloisina siitä, että ylönnoussut Kristus olisi heitä vastaanottamassa ajan rajan toisella puolella? Miten olisi laitamme, jos he olisivat vähät välittäneet siitä, saisiko kukaan muu kuulla sanaakaan näistä lohdullisista asioista?

Jeesuksen testamentti, hänen viimeinen tahtonsa oli ollut helatorstaina annettu kehoitus: MENKÄÄ! On sanottu, että tämä liikkeellöä on kristillisen kirkon oleellinen tunnusmerkki. Kirkko on MISSIO, lähetys; ilman missiota ei ole olemassakaan mitään "Herran omaa", kirkkoa. Sama koskee myös yksityistä kristittyä. On jotakin kieroutunutta sellaisessa kristillisyydessä, joka ei johda vastuun kantamiseen evankeliumin leviämistä.

Tiedämme, että huolimatta kristinuskon vuosituhantisesta vaikutuksesta Suomessa tarvitaan täälläkin yhä edelleen "sisälähetystä",

vieraantuneiden ihmisten johdattamista elävään uskoon. Silti on sanottu, ettei evankeliumia pitäisi saarnata kenellekään kahdesti, ennenkuin kaikki ovat kuulleet sen kerran! Toisaalta on myös totta, että rinnan suurten herätysten kanssa on kulkenut myös "ulkolähteyksien" tai "pakanalähteyksien" elpyminen. Jumalan lahjojen vastaanottaminen omaan elämään on herkästynyt korvat kuulemaan myös Raamatun lähetyksensä.

Lähetyksensä koskeekin jokaista kristittyä, jokaista seurakunnan jäsentä

Emme pääse tästä käskystä irti. Kristuksen opetuslapsina meidän tehtäväksemme on annettu koko maailman evankelioiminen: "Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille". Emme silti voi kaikki pakata matkalaukkujamme ja lähteä suorinta tietä Kiinaan tai Afrikkaan. Se ei olisi mielekäästä eikä tarpeellakaan. Silti jokaisella on velvollisuus vastuun kantamiseen ja myös mahdollisuuksia siihen käytännössä. Kaksi tärkeää R-kirjainta on lähetyksessä jokaisen suomalaisen kristityn käytettävissä: rukous ja raha, tässä järjestyksessä, kumpaakaan pois unohtamatta ja hukkaakaan toinen toisensa rinnalla väheksymättä.

Olkoot jokaista kehoittamassa afrikkalaisen seurakuntapapin Suomeen lähettämät terveiset, jotka hän lausui Paavalin sanoin: "Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne!" Samoin "lähetyksystävien" keskuudessa totisesti todeksi koettu Jumalan lupaus: "Tuokaa täydet kymmenykset varastojuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Seebot: totisesti minä avaan teille taivaan aukunat ja vuodatan teille siunasta ylenpalttisesti".

Etsi rukoile oma paikkasi lähetyksensä tittelijoiden joukossa tietäen, että:

Lähetys on juuri Sinun asiasi!

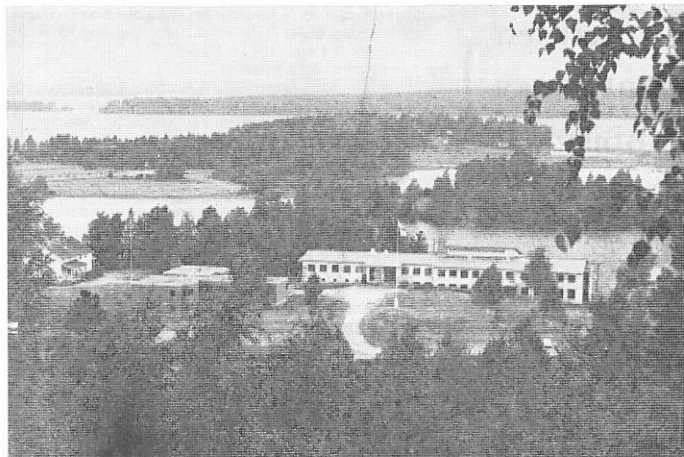
(Lainattu Parkanon seurakunnan julkaiseman Biblicum-lehden lähetyksnumerosta 1/1975)

Opiskelu tapahtuu 10-päiväisinä jaksoina siten, että joka toinen viikonloppu (la—su—ma) on vapaa. Perusoppijakso alkaa 8.9.75 ja päättyy 16.5.76 (käytännön linja), 30.5.76 (opintolinja). Opiston rehtorille osoitetussa hakemuksessa on mainittava, millä linjalla haluaa opiskella. Hakemuksen liitteeksi virkatodistus, täydellinen jälennös viimeisestä koulutodistuksesta sekä tuberkuloositodistus ja lääkärintodistus (omake T) (viimeksi mainitun voi tuoda mukanaan syksyllä opistoon saavuttaessa).

Opistomaksut ovat Suomen Kansanopistoyhdistyksen suositusten mukaiset (työvuonna 1974—1975 opetus- ja täysihoitomaksuna on peritty 62,— mk viikolta). Kirjat, käsityö- ym. materiaali ja matkat aiheuttavat lisäkustannuksia. Valtio myöntää korkotukilainaa kansanopisto-opiskeluun (työ-

vuonna 1974—1975 1750,— mk). Myös seurakunnat ja eri rahastot tukevat opiskelua. Perusoppijakson aikana opiskelijat saavat 50 % alennuksen rautatietmatkoista.

Kansanopisto muodostaa sisäoppilaitosluonteensa ja vapaa- muotoaisen opetusohjelmansa ansiosta maassamme ainutlaatuisen opiskelumoodin. Erikoisluonteensa vuoksi se voi auttaa opiskelijoita parantamaan yleissivistystään, hankkimaan pohjaa tuleville ammatinnoille, itsenäistymään, löytämään oman ammatin ja elämäntarkoituksen, oppimaan yhteiselämää ja jatkuvaan itsensä kehittämistä.

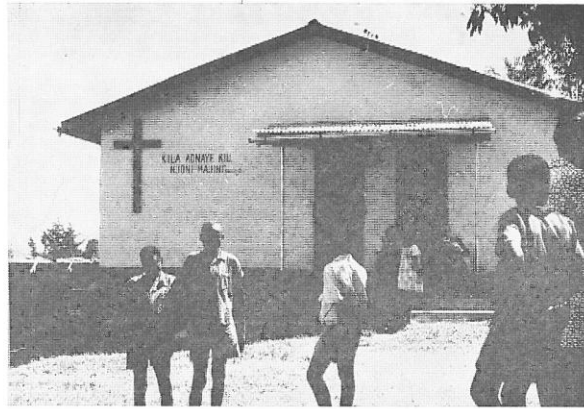
Alkuasukkaita askarruttaa

Opiston opintolinjalla parhailaan opiskeleva Mauri Tanskanen on tutustunut Albert Schweitzerin kirjaan "Elämän kunniotus" ja kirjoittanut sen herätteiden pohjalta ja kenianterveisiin liittyen seuraavan kirjoituksen:

Kuinka on mahdollista, että nuo valkoiset, jotka saarnaavat meille rauhan evankeliumia, nyt murhaavat toisiaan ja ovat vähääkään välittämättä Herran Jeesuksen käskyistä? Otettaisiin Jeesus vastaan yhdessä ja käytettäisiin Isän Jumalan meille jakamia lahjoja. Meillä olisi varmaan yhdessä enemmän iloa ja nautintoa tästä maallisesta vaelluksesta saatikka sitten Jeesuksen valmistamassa valtakunnassa. Mehän ollaan veljiä ja saman Jumalan luomuksia. Voisi Isäkin saada enemmän iloa kun koko perhekunta tekisi yhdessä työtä, sillä Taivaan Isä haluaa että koko tämä ihmiskunta turvautuisi hänen meille lahjoittamaan armoon, jonka hän hyvä Isä tahtoo antaa sen meille ansiottomalle, ihan Isän rakkaudesta ihmislapsiaan kohtaan. Jeesuksen Kristuksen, ainoan poikansa hän pa-

ni kärsimään meidän syntiemme tähden. Jeesus uskollisena Isälleen antoi itsensä vangittutua, ivata ja vielä lopuksi ristiinnaulita. Hän olisi voinut tämän kyllä estääkin, sillä hänellä oli suuret lahjat Isältä, mutta hän teki Isäntä tahdon ja näin sovitti meille syntimme. Nyt meidän on vain otettava yhdessä Jeesuksen sovitus vastaan. Tämä oli niin suuri rakkauden osoitus meitä kurjia ihmisiä kohtaan Jumalalta, ettei tätä pidä jättää syrjään silloin kun Pyhä Henki kutsuu, ei jättää myöhempään ajankohtaan tai muuten puolustella. Tämä on niin kallis asia sillä meidän syntimme on kalliisti maksetut. Ei riitä syntiemme sovittukseksi jonkun ihmisen kuolema tai enkelin kuolema, vaan piti Jumalan puhtaan Pojan kärsiä vaikka ei ollut syntiä tehnyt. Verta hikoillen hän joutui rukoilemaan, sillä Kristuksen ruumis, liha ja veri on terve, puhdas ja synnitön mutta me sitä vastoin olemme saastaiset ja täynnä syntiä. Me emme tunne kuoleman kauhuja siinä mitassa kuin Kristus ne tunsit. Hän kuolee meidän syntiemme tähden, että me olisimme autettu. Tässä kalpenee kaikkien pyhien profeettojen ja marttyyrien kärsimys. Otetaan yhdessä kaikki jokapäiväinen leipä, minkä Jumala meille tarjoaa, mitä meillä ei ole, antakaa te sitä. Sillä Jumala on tarkoittanut meitä veljellisesti elämään ja jakamaan yhteisesti hänen lahjansa, kuten tämän armolahjankin. Eihän nämä, mitä täällä on, ole teidän eikä meidän vaan Isämme omaa. Varmaan Jumala antaisi meille kaikille riittämiin täälläkin. Kun me yhdessä taisteltaisiin tätä tulevaa elämää kohti ja käytäisimme oikein voimamme. Viljelletäisiin ja varjeltaisiin maata sekä toinen toistamme tukien eläisimme odottaen sitä aikaa, jolloin ei enää ole syntiä eikä liha ja tämän maailman valtiat pysty meihin. Sillä nämä ovat jo saaneet tuomionsa ja sitä voisimme odottaa yhdessä Jumalalta apua ja siunausta pyytäen.

Matongon synnyttäsairaala. Tekstinä päätyseinällä Jes. 55:1: "Kuu'kaa kaikki jana-vaiset, tulkaa veden ääreen".

Terveisiä Keniasta!

Viime marraskuun 11.—26. päivinä tehtiin Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen ja Lentomatkatoimisto Olympian järjestämä "lähetys-safari" Keniaan. Jo toisen kerran tutustui joukko suomalaisia turisteja Evankeliumiyhdistyksen lähetystyöhön näin paikan päällä. Matkan kohokohtana oli "Ihmiseltä ihmiselle"-keräyksen tuotolla rakennetun synnyttäsairaalan "Pippurimerkkisairaalan", vihkiaisjuhla Matongossa. Opistomme rehtori pääsi matkalle jäki-ilmoittautuneena mukaan ja kertoo seuraavassa kuuluisia Itä-Afrikasta.

Pippurimerkkien muodonmuutos

Matongon synnyttäsairaala vihittiin Keniassa

"Ostakaa kahden markan pippurimerkki, niin osallistutte synnyttäsairaalan rakentamiseen Keniaan Matongoon!" Runsaan vuosi sitten kuuli moni suomalainen ja toveriliittolainenkin tuon vetoomuksen kun Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen keräyksellään "ihmiseltä ihmiselle" kokosi varoja sairaalan rakennuskustannuksiin.

Marraskuun 23. päivänä 1974, vietettiin Matongon lähetysasemalla juhlaa: 20-paikkainen synnyttäsairaala oli saatu valmiiksi ja vihittiin käyttöön. Ensimmäiset potilaatkin olivat jo ehtineet sairaalaan sisään: syyskuun

26. syntyi ensimmäinen pienokainen ja vihkiaispäivänä oli potilasmäärä kuusi. Sairaala juhllisen käyttöönoton suoritti Kenian terveysministerin sijaisena Kisiin alueen lääninlääkäri toht. Evella. Hän lausui kiitoksen sanoja kaikille sairaalan rakentamista edistäneille ja lupasi toisaalta Kenian hallituksen myötävaikutusta sairaalan vesi- ja sähköilanteen parantamiseksi. Läheisen puron uoma kun ei tulevaisuudessa pysty tyydyttämään sairaalan vesitarvetta ja kolmen tunnin sähkövirran jakelu päivittäin käy sekun tulevaisuudessa riittämättömäksi.

Tahtori Valma Mononen (vas.) toivottaa tervetulleiksi vihkiaisjuhlan kutsuvieraita: Kenian Luterilaisen Kirko n presidentti James Nchogu, Kisiin läänin aluepäällikkö Atebe Marita sekä terve ysministeriön edustaja lääninlääkäri toht. Evella.

Leikkaa irti

Nurmeksen evankelinen opisto

Osoite: Linja I, 12
75999 Nurmeksen
Ps.tiili: Ku 802 20-8
Puh. 976-30007, toimisto
30012, rehtori
30031, opiskelija-
asuntola

Kansanopiston perusoppijakson (opinto- ja käytännön linja, matkailuaineiden ja taideopetusta) ohella järjestetään pääasiassa kesäisin lyhyitä kursseja.

Opisto toimii vuonna 1973 valmistuneissa ajanmukaisissa tiloissa luonnonkauniilla paikalla Pieliisen rannalla. Matkaa Nurmeksen kaupungin keskustasta Kohtavaaraan, missä opisto sijaitsee, on n. 10 km vanhaa Lieksaan menevää maantietä kuljettaessa. Uudelta Nurmeksen—Lieksa pikatieltä kääntyy tie Kohtavaaraan n. 7 km:n päässä Nurmek-

sesta. Kohtavaaran rautatieasemalta on opistolle matkaa 1 km.

Asuntolassa 2—3 hengen huoneet, viihtyisät oleskelutilat, sauna; opetustilat käsittävät mm. ajanmukaiset käsityö- ja kotitalousluokat, kirjasto-lukusalit, kieli-studion ja ryhmätöluokkia.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y. vuokraa Kohtavaaraan lisäksi lomamökkejä, joissa on lomanviettomahdollisuus ympäri vuoden. Ruokailuista voi tarvittaessa sopia opiston keittiön kanssa. Nurmeksesta järjestetään kesäisin risteilyjä Pieliisellä. Talvella toimii Jurtin pujottelurinne n. 10 km:n päässä opistolta.

Kesällä 1975

2.—18.6. KODIN TEKSTIILIKURSSI

— kudontaa (mattoja, raanuja, matkahuopia ym.)

— kodin tekstiilitietoutta

— koneenulontaa (voi opiskella joko omalla koneella tai saada kurssilta neulomakoneen käyttöönsä).

Opettajina KTeO Aune Surakka ja neuvoja Eila Hakkarainen. Opintomaksu 80,— mk, täysihoito 25,— mk vuorokaudelta. Voi olla mukana myös yhden tai kahden viikon ajan sekä osallistua opetuksen opiston ulkopuolella asuen.

24.—29.6. KULTAISEN IÄN KURSSI

— virkistävää liikuntaa ja leppoa, terveytietoutta ja ajankohtaisia asioita ikäihmisille.

Kurssin johtajana KTO Anna-Majja Huttunen. Opintomaksu 30,— mk, täysihoito 125,— mk.

Läsnä oli myös Kisiin paikallishallinnon edustajana aluepäällikkö Atebe Marita.

Marita toivotti tervetulleiksi vihkiäisiin osallistuneet vieraat, joita oli saapunut Nairobista ja Suomesta asti. Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen virallisen tervehdyksen ja Suomen kirkon tervehdyksen juhlaan toi piispa Eero Lehtinen. Lisäksi osallistui siihen kolmisenkymmentä suomalaisturista. Suomen Nairobien suurlähetystön edustajana oli paikalla lähetystösihteeri Raija Mäkyinen. Kenian itsenäistä luterilaista kirkkoa, jonka omistukseen sairaala välittömästi siirtyi, edusti kirkon presidentti James Otete Nchogu. Hänen puheenvuoronsa todisti Kenian luterilaisen kirkon kiitollisuutta saadusta tuesta. Hän tervehti ja kiitti Kenian Luterilaisen Kirkon puolesta kaikkia suomalaisia sairaalan rakentajia.

Sairaalan henkilökuntaan kuuluu tällä hetkellä toiminnasta vastaavan naistentautien erikoislääkärin toht. Valma Monosen lisäksi suomalainen kätilö Maija-Liisa Anttio sekä viisi afrikkalaista sairaala-apulaista ja sairaalan kokki sekä pesulan hoitaja. Sairaalan työ liittyy Matongon asemalla jo olevien ensiapuklinikan, oppikoulun ja pappien ja evankelistojen koulutukseen keskittyvän raamattukoulun toimintaan. Kenian valtio on ottanut hoitoonsa oppikoulun, mutta muu toiminta tapahtuu Kenian Luterilaisen Kirkon vastuulla. Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys on yhdessä ruotsalaisen Bibelrognan Vänner-lähetysjärjestön kanssa tukemassa Kenian kirkkoa tässä työssä.

Matongon raamattukoulu

Sairaalan vihkiäispäivänä tutustuttiin myös toiseen Matongon työpisteeseen: raamattukouluun. Seuraavassa muutamia kysymyksiä toiminnasta. Kysymyksiin on vastannut maisteri Tuula Sääksi, joka toimii Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen lähettämänä Matongon raamattukoulun rehtorina ja toistaiseksi sen ainoana opettajana.

Mikä on Matongon raamattukoulun tehtävä?

Kenian luterilaisen kirkon kannalta tämä koulu on hyvin tärkeä laitos. Se näet kouluttaa tällä hetkellä kaikki kirkon tarvitsemat evankelistat, ja tulevaisuudessa mahdollisesti myös pappit. Kenian luterilaisen kirkon kymmenessä seurakunnassa on jäseniä noin 10 000. Uusia seurakuntia perustetaan jatkuvasti ja niiden hoitamiseen tarvittaisiin jo nyt lisättyvoimaksi kymmenkunta uutta evankelistaa ja muutama pappi. Vuonna 1975 alkaakin uusi kaksivuotinen evankelistakurssi. Itsenäisen kirkon afrikkalaisten työntekijöitten koulutus on siten tämän koulun päätehtävä. Mutta toiminta tapahtuu laajempaanakin: koulussa järjestetään myös jatkoa täydennyskoulutusta seurakuntien työntekijöille. Tällainen toiminta on arpeellista

eriyisesti siitä syystä, että kirjallisuuden hankkimiseen ei ole juuri mahdollisuuksia. Siksi myös omaehtoinen jatko-opiskelu on vaikeaa.

Koulun tämänhetkiset tarpeet?

Parhailtaan on toteutumas- sa koulun kipeästi kaipaamisen uudis- ja lisärakennusten suunnittelutyö. Koulun tämänhetkiset tilat ovat osoittautuneet puutteellisiksi ja laajentuneeseen toimintaan riittämättömiksi. Koulun toiminnan tehostaminen edellyt-

tää myös toistaiseksi melko vaatimattoman kirjaston laajentamista. Englanninkielinen teologinen ja myös muu kirjallisuus on erittäin tervetullutta.

Miksi ulkomaista apua tarvitaan?

Kenian luterilaisella kirkolla ei ole samanlaisia mahdollisuuksia hoitaa taloudellista asioitaan kuin meidän verotusoikeuttaan käyttävällä luterilaisella kansankirkollamme. Talous on siellä kokonaan seurakuntalaisten vapaaehtoisen uhraamisen ja ulkomailta saatavan tuen varassa. Kun savimajan ympärillä kasvatettavan maissipellon tuotosta jää monilapsisen perheen huoltamisen jälkeen melko vähän seurakunnan tarpeisiin, riippuu esim. raamattukoulun rakentaminen ja kehittäminen suurelta osin juuri ulkomailta saatavasta tuesta.

Mitä toverilittolaiset voivat tehdä?

Tärkeän taloudellisen avun ohella korostaisin lähettävän seurakunnan esirukoustehtävän tärkeyttä: rukoilkaa, että saisimme pian alkavalle evankelistakurssille runsaasti oppilaita ja että me opettajat saisimme Jumalalta taitoa heidän ohjaamiseensa. Yksi konkreettinen avustusmahdollisuus oli jo esillä: raamat-

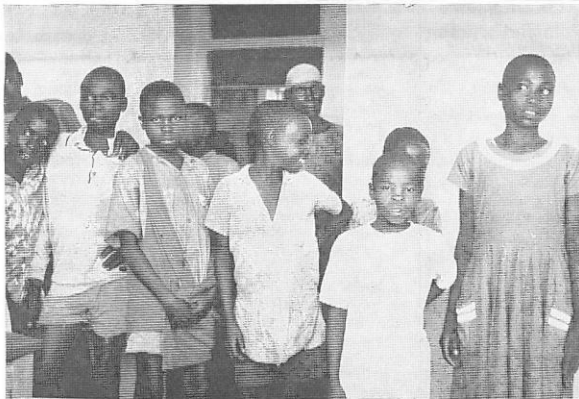

Maisteri Tuula Sääksi toimii Matongon raamattukoulun rehtorina ja toistaiseksi sen ainoana opettajana.

tukoulun kirjaston kartuttaminen englanninkielisellä kirjallisuudella.

Tuula Sääksen välityksellä voimme myöhemminkin saada lukea koulun kuulumisia. Tämän haastattelun mukana tulevat hänen henkilökohtaiset terveiset myös Pirtin Viestin lukijoille. Terveisten välittäjänä ja haastattelijana

KYLLIKKI TIENSUU

Vihkiäispäivänä 23.11.1974 oli avoimien ovien päivä: matongolaisia ihastelemassa ja ihmettelemässä sairaalan tiloja.

7.—24.7. VIERAIDEN KIELTEN JA KUVAAMATAIDON KESÄLUKIO

- pyritään aktiiviseen käytännön kielitaidon kehittämiseen kielistudion ja a.o. kieltä äidinkielenään puhuvien ulkomaalaisten opettajien avulla
- keskitytään lähinnä englannin kieleen, missä lähtötasona on keskikoulu tai vastaava kurssi, mutta opetusta annetaan myös saksassa, ruotsissa ja ranskan alkeissa, tarvittaessa myös matematiikassa
- runsaasti keskustelua ja kirjallisen ilmaisun harjoittelua, vapaa-ajankin ohjelma englanninkielinen!
- kielituntien lisäksi luentoja Englannin kirjallisuudesta, historiasta ja poliittisista sekä

mahdollisuus harrastaa kuvaamataittoa.

Kurssin johtaa maisteri Risto Jääskeläinen. Opettajina HuK Maija Liisa Pasanen, mat.yo. Heikki Puhakainen, graafikko Elsa Korhonen, opettajat Englannista, Amerikasta ja mahdollisesti Saksasta. Oppintomaksusta, joka on 100,— mk, peritään ilmoittautumismaksuna 50,— mk; ilmoittautuminen kesäkuun aikana. Täysihoidosta peritään koko ajalta 270,— mk.

25.—29.7. KARJALAISEN KULTTUURIN KURSSI

- luentoja karjalaisesta kulttuurista
  - ikonimaalausta
  - tutustumista ortodoksisuuteen
- Kurssin johtaa maisteri Risto Jääskeläinen. Ikonimaalausta opettaa maisteri Raiii Töntsi. Luennoitsijoita. Opintomaksu 25,— mk, täysihoido 125,— mk.

4.—15.8. KANKAANPAINANTA- JA BATIOIKKIKURSSI

- luonnostelua, sommitteluharjoituksia
- kankaanpainantaa
- yleisluentoja

Kurssin johtajana ja opettajana tekstiilitaiteilija Päikki Palosuo. Opinnotmaksu 60,— mk, täysihoido 25,— mk vuorokaudelta.

Kurseille voi ilmoittautua oheisella lomakkeella, kurssimaksun voi maksaa ennen kurssin alkua suoraan opiston postiirtoilille tai kurssin aikaan opistolle.

Tilaa PIRTIN VIESTI!

Opiston toveriliiton jäsenet voivat uudistaa tilauksensa yhdessä opiston tukemiseen on kertynyt KORKOTUKIRENKAAN toiminnasta. Mikä se Korkotukirengas sitten oikein on?

Tilaa Pirtin Viestin vuodeksi 1975

Nimi: .....

Osoite: .....

Postinumero: ..... Postitoimipaikka: .....

Korkotukirengas

Opiston kannatusyhdistyksen toimintakertomuksesta käy ilmi, että huomattavin lahjoitussumma opiston tukemiseen on kertynyt KORKOTUKIRENKAAN toiminnasta. Mikä se Korkotukirengas sitten oikein on?

Korkotukirengas kuuluu tällä hetkellä nelisenkymmentä opiston tukemiseen on kertynyt KORKOTUKIRENKAAN toiminnasta. Mikä se Korkotukirengas sitten oikein on?

Rapeli tällä kertaa Etelä-Amerikassa

Toivo Rapeli, Kuohuvassa Etelä-Amerikassa, Kirjapaja, Helsinki 1974 374 s.

Ahkerä maailmanmatkaja ja tuottoisa matkikirjojen tekijä rovasti Toivo Rapeli on jälleen koornut vaikutelmaansa: kahdenkantoista matkikirjan aiheena on viimeisyyksinen matka Etelä-Amerikkaan. Rapelin kirjoitustyyli on edellisistä teoksista tuttu: päiväkirjanomainen kerronta, jota täydentää runsas asiantieteinen eri matkakohteista. Etelä-Amerikan valtioista, Trinidad, Venezuela, Kolumbia, Ecuador, Peru, Argentiina, Uruguay, Paraguay ja Brasilia kuuluvat matkaohjelmaan. Kulkua kuvattessaan Rapeli tekee samalla selkoa mm. Kolumbuksen matkoista, Amazonin jokialueen kasvi- ja eläinmaailmasta sekä siellä käytössä olevista mitä kummallisimmista kalastustavoista, kautsun viljelyhistoriasta, inkojen menneisyydestä, Pohjois-Argentiinan ja Parayaun suomalaisiirtoista, tupamaroista ja edellä

ke on muiden tilausten uudistamista tai uusien tilausten lähettämistä varten. Pirtin Viestin voi tilata myös lahjaksi jollekin opistotyöstä kiinnostuneelle!

tää koko vuoden osuuden kerralla. Summasta jokainen päättää itse. Esimerkiksi viiden markan kuukausierät merkitsevät kuuttakymmentä markkaa vuotuisuutuksena. Enemmän tai vähemmän voi myös antaa. Pääasia on, että opiston talous nimenomaan huomattavien korkomenojen osalta näin tulee hieman helpotetuksi. Tarkoitusta on, että rengas olisi toiminnassa "pahimman ajan" yli. Tätä pahinta aikaa lienee 4-5 vuotta rakentamisen jälkeen. Siksi: pyydä postikortilla korkotukirengas kortsisarja! Tilaukskortin voit lähettää os. Opisto, Linja I. 12, 75999 Nurmes.

mainitujen maiden yhteiskunnallisista ja poliittisista nykyoloista.

Matkakirjan hankkiminen lienee halvin tapa päästä tutustumaan kaukaiseenkin maanosaan. Rovasti Rapelin opastuksella tällaisella nojatuloimatalla tulee samalla kerratuksi unohtuneita asioita yhtä hyvin maantiedon, historian, luonnontiedon kuin kansantieteinkin alalta. Toisaalta saavat Etelä-Amerikan poliittisesti kuohuvasta maanosasta päivittäin kantaantuvat uutiset oman erityismielenkiinton, kun niitä arvioi tämän sangen tuoreen matkakirjan antamaa taustaa vasten tai päin vastoin. Rapelin persoonallinen kirjoittamistapa tutustuttaa lukijan samalla matkautumiseen perinpohjaisesti perheytynen, avoimin silmin ja korvin havaintoja tekevän, eläytymiskykyisen ja avoimen maailmankansalaisen ajatusmaailmaan.

Kirjan runsas kuvitus sekä Martti Mykkösen suunnittelemat ulkoasu ovat jälleen myönteisen maininnan arvoiset.

KYLLIKKI TIENSUU

Huom!

Hanki toveripäivillä opiston kanttiinista tai tilaa opistoilta postitse

- Valva Salomaa, Eräs heistä.
- Toivo Rapeli, Kuohuvassa Etelä-Amerikassa, Välletappina Tahiti Etelämeren helmi, Monikasvoinen itä.
- Lauluhyte Vaeltajien levy "Herraa aina kiittä".
- Opiston korkotukirengas kynä.
- Opiston uusia postikortteja (talvi- tai kesänäkömä Kohta-vaaralta).
- Halokan veistosalissa sorvattuja kynttilänalustoja.

Tapatumakalenteri:

Evankeliset musiikkimessut Helsingissä

7.—9.3.1975. 7.3. klo 19 konsertti Finlandia-talossa aloittaa ohjelman, jota kestävä Helsingin Evankelisella Kansankorkeakoululla pidettäviin päätösesseuroihin saakka; ne alkavat 9.3. klo 13.

Pienryhmien kouluttajaseminaari

1.—5.4.1975 Sairalan Evankelisella Kansanopistolla Iltissä on tarkoitettu lähinnä opintokerhityössä mukana oleville. Kurssille otetaan 30 osanottajaa, joita koulutetaan pienryhmien kouluttajatehtäviin. Kouluttajina mm. lehtori Ursula Kontio, rovasti Pentti Aarnio, opintosuhteeri Heimo Karjalainen, jolle voi myös ilmoittautua ja osoittaa lisätietokysymykset: Sammonkatu 7 A 10 Jyväskylä, puh. 941-12012.

Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen vuosiuhiha

tänä vuonna Kurikassa 27.—29.6.

Pirtin Viesti

Nurmesen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu. Ilmestyy neljänä numerona vuodessa, tilausmaksu 5,— mk.

Päätoimittaja:

Paavo Kukkonen

Valokuvat:

Vesa Kaskinen

Osoite:

Linja I 12, 75999 Nurmes, puh. 976-30007, 30012.

Painopaikka:

Nurmesen Kirjapaino Oy

Hallitus on kokoontunut

Toveriliiton hallitus käsitteli helmikuussa kokouksessaan mm. toveripäivien yhteydessä pidettävien vuosikokouksen asioita silta osin kuin ne edellyttävät hallituksen valmistelua. Hyväksyttiin jäljempänä seuraava tilinpäätös vuosikokoukselle esitettäväksi ja päätettiin ehdottaa jäsenmaksun nostamista kolmesta markasta 5.-markkaan. Pirtin Viestin tilausmaksua ei ehdoteta korotettavaksi, mutta lehden talouden tasapainottamiseksi on **klireesti pyrittävä saamaan tilaajamäärä nous-**

semaan nykyiseltään sekä löytämään sellaisia ilmoittajia, joille lehdestä olisi ilmoitushyötyä. Hallituksen erovuoroista jäsenistä todettiin: uusien sääntöjen voimaantulon jälkeen valittiin viime vuonna erovuoroiset ensimmäisen kerran arvalla. Pekka Lehtinen ja Elina Väyrynen jouduivat erovuoroon ja heidät valittiin uudelleen. Tänä vuonna ovat arvonnassa näin ollen mukana Veijo Kettunen, Niilo Kunnasranta, Liila Pennanen ja Arja Suhonen.

Nurmesen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n TASE 31.12.1974

VASTAAVAA			
Raholusomaisuus			
Rahat ja pankkisaamiset			
Postisirtotili	310,10		
Säästötili Op	1.571,04	1.881,14	
Saamiset		6.171,00	8.052,14
Käyttöomaisuus			
Rakennukset		35.501,00	
Kalusto		3.094,21	
Vaatevarasto		2.064,29	40.659,50
			48.711,64
VASTATTAVAA			
Vieras pääoma			
Lyhytaikainen			
Tilivelat		6.515,00	
Laina, Opisto		5.000,00	11.515,00
Pitkäaikainen			
Laina, Osuuspankki			30.000,00
			41.515,00
Oma pääoma			
Pääoma 1.1.1974		3.982,46	
Ylijäämä		3.214,18	7.196,64
			48.711,64
Kohtavaarassa helmikuun 19. päivänä 1975			
Veijo Kettunen		Paavo Kukkonen	
Arja Suhonen		Kyllikki Tiensuu	Vesa Kaskinen

Nurmesen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n TULOSLASKELMA 1.1.—31.12.1974

VARAINAINEN TOIMINTA			
Tulot			
Jäsenmaksut	2.473,00		
Lomamökkien tuotto	11.726,42	+	14.199,42
Kulut			
Pirtin Viesti	604,40		
Sähkömaksut	5.065,00		
Palovakuutusmaksut	192,95		
Ilmoitukset	204,80		
Hallintomenot	240,00		
Postimaksut	245,00		
Kunnossapitokulut	86,67		
Muut menot	1,20	—	6.640,02
VARAINHANKINTA			
Korkotulot	110,07		
Muut tulot	778,62	+	888,69
MUUT KULUT			
Lainojen korot	3.225,00		
Polstot	2.008,91	—	5.233,91
Ylijäämä			3.214,18
Kohtavaarassa helmikuun 19. päivänä 1975			
Veijo Kettunen		Paavo Kukkonen	
Arja Suhonen		Kyllikki Tiensuu	Vesa Kaskinen

Perusoppiakso 1975—1976

OPINTOLINJA

Keskitytään keski- ja peruskoulututkintoon kuuluvien aineiden opiskeluun. Eri aineiden kurssit on mahdollisuus tenttiä Nurmesen peruskoulussa. Tavoitteena voi olla koko keskiopisto- tai peruskoulututkinto taikka osa siitä. Myös keskiopistunsa kesken jätäneet tai keskiopistotutkintonsa arvosanojen korottajat voivat hakeutua tälle linjalle.

KÄYTÄNNÖN LINJA

Yleissivistävän perusopetuksen (uskonto, yhteiskunnalliset aineet, suomen kieli, matematiikka, englannin kieli) ohella käytännön aineina kotitalous, kudonta, ompelu, askartelu, puutyöt. Opiskelu antaa pohjaa mm. ammattikoulua, talous-, emäntä-, kodinhoitaja-, apuhoitaja- ja kotiteollisuuskoulua varten.

Eri linjojen opiskelijoilla on mahdollisuus valita opiskelunaiheensa myös **kuvaamataito**.

Yhden opintolinjan valinnaisista aineryhmittä muodostavat **matkailuaineet**. Matkailualan opetuksessa keskitytään matkailuopin perustietoihin ja käytännön kielitaidon kehittämiseen; perhdytään suomalaisen yhteiskuntaan ja oman maakunnan erityispiirteisiin. Käytännön kielitaidon opettamista tuetaan kielitaidon käytöllä. Matkailuaineiden opiskelijoita edellytetään keskiopisto- tai vastaavaa pohjaa.

Perusoppiaksoille hakeutuminen Opiskelijoiksi otetaan oppivelvollisuutensa suorittaneita, 31.12.75 mennessä 16 v. täytäneitä henkilöitä.

Hakuaike: 15.6.—31.8.1975.

ILMOITTAUTUMISLOMAKE

Nimi: .....

Ammatti: ..... Synt. vuosi: .....

Kurssi, jolle ilm. ....

Lähiosoite: .....

Postinumero: ..... Postitoimipaikka: .....

Puhelin: .....

Allekirjoitus: .....

Lähetetään osoitteella: Nurmesen ev. opisto
Linja I. 12
75999 Nurmes

Lisätietoja puh. 976-30007